

நான் வாழும் நாடு

இந்து நாடா?

இந்து மத நாடா?

சாது செல்லப்பா

முகவரை

அன்புள்ள வாசகருக்கு,
வணக்கம்.

புதிய அரசு மத்தியில் ஆட்சியில் அமர்ந்த போது இந்தியாவின் அனைத்து மக்களின் கண்களிலும் ஒரு ஒளி பிரகாசம் ஏற்பட்டது உண்மை.

ஆனால் தேர்தலில் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை விட இந்தியாவை இந்துமத நாடாக்குவதில் அனேக மதவாதக் கட்சிகள் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றன.

ஏற்கனவே இந்தியா என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இந்து என்று தான் பொருள்.

இந்து என்ற வார்த்தை ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தைக் குறிக்கும் சொல் அல்ல. மாறாக அது நாட்டைக் குறிக்கும் சொல்.

இப்படியிருக்க, அரசியலில் உயர் பதவியில் இருப்போரில் சிலர் இந்தியாவை இந்து மத நாடாக மாற்றுவதில் தீவிரம் காட்டி வருகிறார்கள். மதக்கலவரம் என்பது சிறுபான்மையினரால் ஏற்படுவது போல ஒரு எம்.பி. பேசியிருக்கிறார். மதக்கலவரம் ஏற்படக் காரணமாயிருப்பவர்கள், தாங்களே இந்த நாட்டையும் தங்கள் மதத்தையும் காக்க வல்லவர்கள் என்பது போன்ற பாணியில் பேசி வருகிறார்கள்.

எது முக்கியம்?

மதமா? மனித வாழ்வா? இந்து மதநாடா? இந்து நாடா?

என் மனதில் தோன்றியதையும் அனேக ஆய்வாளர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் சொன்னவைகளையும் சுட்டிக் காட்டி எழுதியுள்ளேன். உங்கள் கருத்துகள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

அன்புடன் மக்கள் பணியில்

சாது. செல்லப்பா

முன்னுரை

பாரதீய ஜனதா கட்சி அறுதிப் பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிப் புதிய ஜனநாயக ஆட்சியை ஏற்றுக் கொண்ட போது மக்கள் மகிழ்ந்தனர். இதில் பலருக்கு பயமும் சிலருக்கு கோபமும், சிலருக்குப் பொறாமையும், சிலருக்கு சந்தேகமும் ஏற்படாமல் இல்லை.

பயந்தவர்களில் கிறிஸ்தவர்களும், இஸ்லாமியரும் அதிகம். ஏனெனில் பா.ஜக.வினால் தங்களுக்கு மதத் தொல்லைகள் அதிகம் ஏற்படலாம் என்ற யூகம். யூகத்திற்குக் காரணம் கோவை குண்டு வெடிப்பு சம்பவம், மும்பாய் குண்டுவெடிப்பு சம்பவம், குஜராத்தில் கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகையன்று கிறிஸ்தவர்கள் தாக்கப்பட்ட, கிறிஸ்தவக் கோயில் இடிக்கப்பட்ட சம்பவம், ஒடிசாவில் அனேகக் கிறிஸ்தவ ஊழியர்கள் கொல்லப்பட்ட சம்பவங்கள், முக்கியமாக ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து ஒடிசாவுக்கு வந்து தன் குடும்பத்துடன் கிராமங்களில் தங்கி அங்குள்ள குஷ்ட ரோகிகளுக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் உதவி செய்து வந்த திரு. கிரகாம் ஸ்டெய்ன் என்பவரையும் அவரது இரண்டு பிஞ்சு மகன்களையும் கட்டிப் போட்டு உயிரோடு எரித்த சம்பவங்களையும் கண்டும், கேட்டும் பயத்தினால் உறைந்து போயினர். இவை யாவும் காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்யும்போது நடந்தவை.

அப்போதிருந்த ஆளுங்கட்சியினால் இத்தகைய கொடுஞ் செயலை அடக்கவோ, அழிக்கவோ இயலாமற் போயிற்று. மதவெறி இந்து நாட்டின் பல இடங்களில் தாண்டவமாடியது யாவருக்கும் தெரிந்ததே!

குஜராத் மாநிலத்தில் முதல்வராக இருந்த திரு. மோடி அவர்களை இந்தியாவின் பிரதமராக அறிவித்த பாஜ.க.

ராஷ்டிரிய ஸ்வயம் சேவக் (ஆர்.எஸ்.எஸ்.) மற்றும் அத்துடன் உறவு கொண்ட இதரக் கட்சிகளையும் தங்களுடன் அணைத்துக் கொண்டதே பயத்திற்குக் காரணமாயிற்று.

1947ம் ஆண்டு இந்தியா விடுலை பெற்றபோது, பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவின் தலைமையில் அமைந்த காங்கிரஸ் கட்சி இந்த ஆர்.எஸ்.எஸ். வகுப்பினரைத் தடை செய்து வைத்திருந்தது யாவரும் அறிந்த உண்மையே. காலப்போக்கில் ஒரு சிலரின் சுயநலம் இவர்கள் வெளிப்படையாகச் செயல்படக் காரணமாயிற்று.

கடந்த தேர்தலின் போது, கிறிஸ்தவ சமுதாய மக்கள் அனைவரும் இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் தேர்தலுக்காக ஆண்டவரிடம் ஜெபித்தார்கள். அந்த ஜெபத்தில் எந்தக் குறிப்பிட்ட கட்சிக்கும் ஜெபிக்காமல் ஆண்டவருக்கு யார் சித்தமோ அவரே இந்தியப் பிரதமராக வரவேண்டும் என்று ஜெபித்தார்கள்.

ஜெபித்தபடி திரு. மோடி அவர்கள் அமோக வெற்றி பெற்றுப் பிரதமரானார்.

சிற்சில இடங்களில் மதக் கலவரங்கள் ஏற்பட்டன. எனினும் பிரதமர் மோடி அவர்கள் சிபிசிஐ தலைவரான கார்டினல் பெலிசியஸ் கிளீமிஸ் அவர்களை அழைத்துப் பேசியபின் 'தி இந்து' பத்திரிகையில் 20.08.2014 அன்று பக்கம் 1-இல் வெளியான செய்தி கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு ஆறுதலாக இருந்தது.

இதன்பின்பு, 30, 31.08.2014 ஆகிய தேதிகளில் பா.ஜ.க. வைச் சார்ந்த கோரக்பூர் எம்.பி.யான திரு. யோகி ஆதித்ய நாத் அவர்கள் 'சிறுபான்மையினர் 10% இருந்தாலே அங்கு வன்முறை நடக்கிறது' என்று பேசிய பேச்சாலே சர்ச்சை எழும்பினதை, 'தி இந்து' தமிழ்ப் பத்திரிகையிலும், 'தி இந்து' ஆங்கிலப் பத்திரிகையிலும் மக்கள் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தனர்.

இந்தியாவில் பூர்வீகமாக வசிப்பவர்களை வெளிநாடுகளில் வசிப்போர் இந்தியர் என்றும் இந்திஸ் என்றும் இந்து என்றும்

நாட்டின் பெயரால் அழைப்பதுண்டு. இதைக் குறித்த கருத்தினைச் சொல்லி நஜ்மா ஹெப்துல்லா அவர்கள் பேசியதைக் குறித்த சர்ச்சை எழுந்தாலும், பின்னர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்தால் சுமுகமாக முடிவற்றது.

கோரக்பூர் எம்.பி. திரு. யோகி ஆதித்யநாத் பற்றிய செய்தித் தொகுப்புகள் செய்தித்தாள்களில் வெளியானவைகளும் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்து மதத்திலிருந்து மற்ற மதங்களைத் தழுவினவர்களை மீண்டும் இந்து மதத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் இந்துத்வா என்பதே இந்தியாவின் அடையாளம் என்றும் விஷ்வ இந்து பரிஷத் (வி.எச்.பி) தலைவர் மோகன் பக்வத் பேசியதை, காங்கிரஸ் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் திரு. திக்விஜய்சிங் மறுத்துப் பேசியதும், செப்டம்பர் மாதம் 'தி இந்து' பத்திரிகையில் (01.09.2014) பக்கம் 1ல் வி.எச்.பி.யினரின் நோக்கங்கள் வெளியிடப்பட்டதும் சிறுபான்மையினரைப் பயத்துக்குள்ளாக்கியது.

மேலும் பகுஜன் சமாஜ்வாதி கட்சித் தலைவர் மாயாவதி அவர்களுடைய அறிக்கையையும், கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டி (எம்) தலைவர் பிரகாஷ் காரத் அறிக்கையிட்ட செய்தியையும், சமாஜ்வாதி பார்ட்டி தலைவர் முலாயம்சிங் அவர்களின் அறிக்கையையும் தள்ளிவிட இயலாது.

இவைகளைக் குறித்த செய்திகள் நியூஸ் பேப்பர் கட்டிங்கில் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

ஸிந்து, ஹிந்து, ஹிந்துஸ்தான் என்பதெல்லாம் இண்டஸ் சமவெளியிலுள்ள அனேக சிறு பெரும் மக்கள் கூட்டங்களைக் கொண்ட நாடுகளாகும்.

1947 இல் இந்தியா ஆங்கிலேயரிடமிருந்து விடுதலை பெற்றிருந்தாலும் திருவாங்கூர் சமஸ்தானம், மைசூர் சமஸ்தானம், ஹைதராபாத் நிஜாம் என்றும் பல சமஸ்தானங்கள் சுயராஜ்ய இந்தியாவில் சேரவில்லை அல்லவா? அவை பிற்காலங்களில் சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் அவர்களின் முயற்சியால் அல்லவோ இணைக்கப்பட்டன?

அன்றைக்கு நாம் பார்க்கின்ற ஹிந்து அல்லது இந்து தேசம் என்பது சரஸ்வதி நதிக்கும் சட்லெஜ் நதிக்கும் இடையேயிருந்த சமவெளிதானே.

இந்தியா என்றாலே இந்து நாடு என்றே பொருள்படும்.இந்து நாட்டில் பல மதங்கள் உள்ளன. அவைகளில் ஒன்று இந்து மதமும் ஆகும். எனவே இந்து நாடு என்றால் அது தேசத்தைக் குறிக்கும் சொல்லேயன்றி, இந்து நாட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் இந்துக்கள் அல்லவென்பதே உண்மை.

இந்திய வரலாற்றை ஆய்வு செய்யாமல் இந்து நாடு என்பதை இந்து மத நாடாக மாற்ற முயற்சிக்கும் கட்சிகளே மதக் கலவரங்களை உண்டாக்க முயற்சித்தின்றன என்பது தெளிவு.

இந்து நாட்டின் பிரதம மந்திரியான திரு. மோடி அவர்கள் இதை ஞானத்துடனும் விவேகத்துடனும் கையாள வேண்டும் என்பது சிறுபான்மையினரின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

பெரும்பான்மை மக்களாகிய இந்து மதத்தினர் சிறுபான்மை மக்களை அடக்கியோ, அழித்தோ இந்து நாட்டை இந்து மத நாடாக மாற்ற முயற்சித்தால் அது இந்நாட்டைச் சீர்கெட வைக்கும். அது நாட்டுக்கும், நாட்டை ஆளும் கட்சிக்கும், அக்கட்சியின் தலைவர்களுக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் நல்ல பெயரைத் தராது

இந்து நாட்டின் மக்களுக்குள் இக்கட்டுரை ஒரு சிந்தனா சக்தியை ஏற்படுத்திட வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம்.

காய்தல் உவத்தலின்றி இக்கட்டுரையைக் கவனமாக வாசித்து, கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள உங்களை அழைக்கிறேன்.

அன்புடன் இந்த நாட்டில் வாழும் சிறுபான்மையினரில் ஒருவர்

சாது செல்லப்பா,

47, 3வது தெரு, மரைக்காயர் நகர்,
நீலாங்கரை, சென்னை - 600 115.

செல்: 9381028140.

பேராசிரியர் முனைவர் **யா.தா. பாககரதாசு**
 மேனாள் துணை முதல்வர்,
 அன்னை வயலெட் கலை - அறிவியல் கல்லூரி
 பாடத்திட்ட இயக்குநர், தேசியத் தலைமையாளர்
 பயிற்சி நிறுவனம் - 600 080.

15.10.2014

அணிந்துரை

அன்பிற்குரிய சாது செல்லப்பா ஐயா எழுதிய ‘நான் வாழும் நாடு இந்து நாடா? இந்து மத நாடா?’ என்னும் சிறு நூலை நான் படித்து மகிழ்ந்தேன். இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குமாறு என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்களுக்கும் இறைவன் இயேசு பெருமானுக்கும் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நூலின் தலைப்பைப் பார்த்தவுடன் அதன் பொருளைச் சட்டென்று புரிந்து கொள்வது இயலாதுதான்! ‘இந்து நாடு’ என்பதற்கும், ‘இந்து மதநாடு’ என்பதற்கும் உள்ள வேறுபாடு மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வேறுபாடாகும். இந்த வேறுபாட்டை விளக்குவதற்காக மட்டும் இந்நூல் எழுதப்படவில்லை. இந்திய நாட்டு மக்களின் ஒற்றுமையைக் காத்திடவும் நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு ஊறு விளைவிக்க முயலும் சக்திகளை இனங்கண்டு கொள்ள உதவும் நோக்கிலும் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

‘இந்து’, ‘இந்து நாடு’, ‘இந்து மதம்’, ‘இந்துயிசம்’, - ‘இந்துத்துவம்’ என்னும் சொற்கள் உணர்த்துகின்ற பொருள்களைச் சாதாரண மக்களும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் சாது செல்லப்பா அவர்கள், ஆராய்ச்சியாளர் பலர் விளக்கிக் காட்டியவற்றைத் தன்வயமாக்கி, விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் வாழும் மக்கள் ஆன்மீக விடுதலையோடு கூடச் சமூக விடுதலையையும் பெற்று மகிழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்னும் பேரவாவை இந்நூல் வெளிப்படுத்துகிறது.

சிந்து என்னும் ஆற்றின் பெயரைப் பாரசீகர் ‘ஹிந்து’ என்று அழைத்தனர். ஏனெனில் அவர்கள் மொழியில் ‘ஸ’ என்னும் எழுத்து இல்லை. எனவே ‘சிந்து’ (ஸிந்து) என்பது ‘இந்து’ (ஹிந்து என்று ஒலித்திரிபு பெற்று வழங்கலாயிற்று. சிந்து என்னும் ஆற்றின் பெயர் அது பாய்ந்தோடும் சுற்றியுள்ள நிலப்பரப்புகளையும் குறிப்பதாயிற்று. ஆகவே ‘இந்து’ என்னும் இடப் பெயர் இந்து நாட்டுக்கும் ஆகி வருவதாயிற்று. இந்து என்பது இடத்தின் பெயரேயன்றி ஒரு மதத்தின் பெயர் அன்று.

அப்படியானால் ‘இந்து மதம்’ என்று குறிக்கப்படுவது எது என்றால், இந்திய மக்கள் பின்பற்றும் மதம் என்று பொருள்படுகிறது. இந்தியாவில் சமணம், பௌத்தம் என்னும் கடவுள் நம்பிக்கையற்ற மதங்களும், சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணாபத்தியம், கௌமாரம், செளரம், சீக்கியம், கிறிஸ்தவம், இசுலாம் முதலிய சமயங்களும் உள்ளன. கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களையும் வெறும் வழிபாடுகளையும் இயற்கைப் பொருட்களை வழிபடுவோரையும் கூட இந்துக்கள் என்றுதான் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஈரான், ஈராக், பாரசீகம் முதலிய நாடுகளிலிருந்து இந்தியாவிற்குள் ஆடு மாடுகளை ஒட்டிக் கொண்டு வந்து புலம் பெயர்ந்த அந்நியர் ஆரியர் ஆவர். கிரேக்கர், பாரசீகர், குசாணர், சகர், கூணர் முதலிய அந்நிய நாட்டைச் சார்ந்தவர் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வந்தவர் ஆவர். உரோமர் வணிகத்திற்காக இங்கு வந்தவர், இவர் ஒவ்வொருவரும் வேறு வேறு நாட்டைச் சார்ந்தவர்; வேறுவேறுமொழி பேசியவர்; வேறு வேறு பண்பாட்டை உடையவர். ஆனால் இந்திய மண்ணில் சிற்சில காலம் ஆட்சி செய்து இறுதியில் தத்தம் சொந்த நாடுகளுக்கு திரும்பிச் செல்லாமல் நம் நாட்டிலேயே அவர்கள் தங்கி விட்டனர். அவர்களின் பரம்பரையினரும் ஆடு மாடுகளை மேய்த்து இந்தியாவிற்குள் புகுந்த வேற்று நாட்டவரும் இங்கேயே தங்கி விட்டனர். இந்தியாவில் இப்படித் தங்கி விட்ட அந்நியர்களுக்கு நாம் வைத்த பெயர்தான் ஆரியர் என்பது. உண்மையில் ஆரியர் என்பது ஓர் இனத்தின்

பெயர் அன்று. வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த மேற்படி மக்கள் கலப்பினத்தவர் ஆவர். ஆனால், திராவிடர் என்பது ஓர் இனத்தின் பெயர். இவரெல்லோரும் ஒரே கொடியில் உதித்தவர், ஆரியர் அப்படியல்லர்.

இன்றுள்ள பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர் ஆகிய மூவகுப்பாரும் ஆரியர் எனப்படுகின்றனர். இம் மூவகுப்பினரும் சேர்ந்து உருவாக்கிய கொள்கைக்குப் பெயர்தான் 'வருணாசிரம தர்மம்' என்பது ஆகும். வருணம் என்றால் நிறம் என்று பொருள். குளிர் நாடுகளில் வாழ்ந்து வந்த இந்த ஆரியர் வெயில் படாததால் நிறமிகள் குறைந்து சோகை பிடித்தவர் போன்று வெளுப்பு நிறத்தில் இருப்பதால், இம்மண்ணின் மைந்தர்களைப் பார்த்து, 'நாங்கள் உயர் சாதியினர்' என்று கூறி வருவாராயினர். இவரைப் பின்பற்றி திராவிட இனத்தவரில் ஒரு சாராரும் சாதி ஏற்றத் தாழ்வைப் பின்பற்றி வரலாயினர். இதற்குப் பெயர்தான் 'வருணாசிரம தர்மம்' எனப்படும் அதர்மக் கோட்பாடு. இதன் மறு பெயராக 'இந்துத்துவம்' என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதுவே ஆங்கிலத்தில் 'Hinduism' என அழைக்கப்படுகிறது.

இந்து மதம் என்பதும் 'இந்துயிசம்' என்பதும் வெவ்வேறானவை. 'சைவம், வைணவம்' என்னும் இரண்டு சமயப் பெயர்களுக்கும் ஒன்றாக இணைத்து வழங்கப்படும் பெயர்தான் இந்து மதம் அல்லது இந்து சமயம் என்பதாகும். கிறிஸ்துவின் காலத்திற்கு முன்னரே இந்துமதம் இருந்தது என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் கிடையாது.

கி.பி. ஆறாம், ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகத்தில் தொடங்கிய தமிழ்ப் பக்தி இயக்கம் சைவ, வைணவ சமயங்கள் தோன்றுவதற்கு வழிவகை செய்தது. சைவ, வைணவக் கோயில்களும் இக்காலக் கட்டங்களில்தான் கட்டப்பட்டன. இவற்றின் கட்டட அமைப்பும் எருசலேம் கோயிலின் அமைப்பும் ஒத்துக் காணப்படுவதாக அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். தமிழ்ப் பக்தி இயக்கம் தோன்றி வளருவதற்கு உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறள் காரணமாய் அமைந்திருக்கிறது.

திருக்குறளின் முதல் மூன்று அதிகாரங்களும் கிறித்தவரின் மூவொரு கடவுட் கோட்பாட்டை விளக்குகின்றன. திருக்குறள் எழுதப்படுவதற்கு இயேசு பெருமானின் நற்செய்தி உந்து சக்தியாகத் திகழ்ந்திருக்கிறது என்பதே இக்கால ஆராய்ச்சிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இந்து சமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளும் கிறித்தவ சமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளும் ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளன. சைவ சித்தாந்தம், பிரம் சூத்திரம் முதலிய இறையியல் நூல்கள் இதனை உறுதி செய்கின்றன. புராணங்களை வைத்துக் கொண்டு இந்து சமய இறையியற் கருத்துகளை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. அவற்றில் நம்ப முடியாத கதைகளும் ஆபாசங்களும் நிறைந்துள்ளன; புராணங்கள் போன்ற இன்னபிற உத்திகளால் இந்துமதம் ஆரியர்களுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறது. சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கையால் திராவிடராகிய இந்திய மக்கள் (இந்துக்கள்) ஆரியருக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கின்றனர். இந்த உண்மைகளைச் சாது செல்லப்பா அவர்கள் மிக அருமையாக, ஆராய்ச்சிக் கருத்துகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு 'நாம் வாழும் நாடு இந்து நாடா? இந்து மத நாடா?' என்னும் இச்சிறு நூலில் விளக்கியுள்ளார். அவர்களுக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

உண்மையை அறிவீர்கள்! உண்மை உங்களை விடுவிக்கும்!

சத்திய மேவ ஜயதே!

இந்து நாடா? இந்து மத நாடா?

உலக வரலாற்றில் சிந்துச் சமவெளி என்னும் இடம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ‘சிந்’ என்ற வார்த்தைக்குச் செல்லுதல் என்பது பொருளாகும்.

முகில் துளி சிந்தியே மக்களுக்குக் கீழ்நீரும் மேல் நீரும், ஆற்று நீரும் கிடைத்தபடியினால் நீர் சிந்துதல், நீர் சிதறுதல், நீர் செல்லுதல் என்பன போன்ற வார்த்தைகள் வழக்கத்தில் உண்டாயின.

மேகங்களிலிருந்து மழைத்துளிகள் சிதறி அல்லது சிந்தி மழை பெய்தல், மழைத்துளி சிதறுதல் எனவும் கொள்ளப் பட்டன.

‘சிந்துதல்’ என்னும் சொல்லுக்குத் தெளித்தல், ஒழுகுதல் போன்ற பொருளும் இருப்பதினால் சிந்து என்னும் சொல் ஒரு ஆற்றின் பெயராவதற்கு முற்றிலும் பொருத்தமானதே!

வட மொழியில் இச் சொல்லுக்கு மூலம் இல்லை, முனைவர் வில்லியம் அவர்கள் தம்முடைய சமஸ்கிருத - ஆங்கில அகராதியில் ‘சித்’ (Sidh) என்பது மூலமாயிருக்கலாம் என சந்தேகத்துடன் குறிப்பிடுகிறார். அச்சொல்லுக்குச் செல்லுதல் (to go) என்னும் பொருளே உள்ளது.

இருக்கு வேதத்தில் சிந்து ஆற்றிற்குச் சரசுவதி என்னும் பெயரே வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலப் பகுதிக்குச் சிந்து நதி, மேல் எல்லையாகவும், சட்லெஜ் என்னும் நதி கீழ் எல்லையாகவும் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. சரசுவதி என்ற ஆறு இன்று காலப்போக்கில் அழிந்து விட்டாலும் அப்பகுதியில் ஓடும் ஒரு சிற்றாற்றிற்கு சுர்சூதி (Sursooty) என்ற பெயர் வழங்கி வருகிறது.

பாரசீகர் சிந்து நதி பாயும் சிந்துச் சமவெளிக்குள் புகுந்து அமர்ந்தனர். இவர்களுக்கு ‘சி’ என்ற எழுத்து கிடையாது. அதற்குப் பதில் ‘ஹி’ என்ற எழுத்தேயுண்டு. **செந்து அவத்தா** என்பது அவர்களின் வேதம் ஆகும். ஆப்கானியரின் சரக்குவைதி என்ற ஆற்றினைப் பாரசீகர் ஹரக்குவைதி என்றே அழைத்தனர். சிந்துச் சமவெளியின் ஒரு பாகமாகிய ஆப்கானியரின் ஆற்றுப் பெயரே பிற்காலங்களில் ஹரஸ்வதி என்றும் சரஸ்வதி என்றும் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

பாரசீகர்கள் ‘அக்னி’யைத் தெய்வமாகக் கொண்டவர்கள். இவர்களே ரித் வேத கால வேதியர்களாக மாறி அக்னியைப் பிரதானத் தெய்வமாகவும், வருணன், வாயு, இந்திரன் போன்றவைகளையும் தெய்வங்களாக எண்ணி, குறிப்பாக, பலி செலுத்தி அதை அக்னியில் சுட்டுப் புசித்தல் போன்ற வழிபாடுகளைக் கொண்டிருந்தனர்.

‘**செந்து அவெத்தாவில்**’ கூறப்பட்டுள்ள ‘**அஹூர மஸ்தா**’ ‘இருக்கு’ வேதத்தில் குறிக்கப்படவில்லை. சகரம் அல்லது ஸகரம் பாரசீகர் வாயிலில் ஹகரமாகத் திரியும்.”

எடுத்துக்காட்டாக: சிந்து (ஸிந்து) என்பது ஹிந்து எனவும் ஸப்தன் (ஏழு) என்பது ஹப்தன் எனவும், அசுரன் (அஸூர) என்பது அஹூர எனவும் கொள்ளலாம். (தேவநேயம் 5, தொகுப்பு ஆசிரியர் புலவர் இரா. இளங்குமரன் - பாவாணர் அறக்கட்டளை, பக்கம் 291, 292)

இம்முறையிலேயே ஏழு கிளையாறுகளாகப் பிரிந்து ஓடிய ஸப்தஸிந்து என்பது ஹப்த ஹிந்து எனவும் ஸரஸ்வதி என்பது ஹரக்வைதி என்றும் திரிந்திருக்க வேண்டும். (Ibid, பக்கம் 292, Ibid பக்கம் 292, Ibid பக்கம் 292)

இயற்கையைத் தெய்வங்களாகக் கொண்டிருந்த இருக்கு வேத காலத்தில் ஸரஸ்வதி என்ற ஆற்றினையும் தெய்வமாகக் கொண்டு, அவ்வாற்றிற்கு ஏழு கிளைகள் இருந்தபடியினால் சரஸ்வதிக்கு ஏழு உடன்பிறந்த சகோதரிகள் இருந்தனர் என்னும் இருக்கு வேதியர் கொள்கையினாலும், இது விளங்கும். (தேவநேயம் 5, பக்கம் 191, 192)

ஸிந்துச் சமவெளி சுமேரியாக் கண்டம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. புதை பொருள் ஆய்வாளர்கள் சுமேரிய நாகரிகத்தை திராவிடர் நாகரிகம் எனவும் அப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் திராவிடர் எனவும் அவர்களுடைய மொழி தமிழ் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

ஸிந்துச் சமவெளிக்கு அப்பாலுள்ள அநேகர் வாழ்வு தேடிக் கூட்டம் கூட்டமாக இப்பகுதிக்குள் நுழைந்தனர். இவர்கள் ஒரே கால அளவில் வராமல் பல கால அளவில் வந்தனர். இக் கூட்டத்தினர் யாவரும் ஆரியர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அமெரிக்கா, ஆங்கிலேயன், ஐரோப்பியன் போன்றோரை வெள்ளைக்காரன் என்று அழைப்பது போல,

‘பாரசீகர்கள் நுழைந்த காலம்	கி.மு.600ல்
கிரேக்கர்கள் நுழைந்த காலம்	கி.மு.400ல்
சாகர்கள் நுழைந்த காலம்	கி.மு.200ல்
குஷாணர்கள் நுழைந்த காலம்	கி.பி.100ல்
ஹுணர் நுழைந்த காலம்	கி.பி.400ல்

இவர்களெல்லாரும் இந்தியாவிற்குள் படையெடுத்து வந்தவர்கள். இதில் ரோமர்கள் படையெடுத்து வராமல் வியாபாரம் செய்ய கி.மு. 400ல் வந்தாலும் இவர்களும் யவனர் என்றும் ஆரியர் என்றுமே அழைக்கப்பட்டனர்.

ஆரம்பக் காலத்தில் இவ்வாரியர்கள் ஒருவருக்கொருவர் இணைந்து வாழவில்லை. கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் வடக்கில் இவர்கள் யாவரும் ஒன்றுசேர்ந்து ‘ஆரியவர்த்தா’ (Kingdom of Aryans) என்று அமைத்தனர். (இந்தியா தோமா வழி திராவிடக் கிறிஸ்தவ நாடே! எவ்வாறு? டாக்டர் தேவகலா, M.A., M.Phil., Ph.D., பக்கம் 33)

இவர்களின் பெரு முயற்சியினால் திராவிடர்களில் பெரும்பாலும் அழிக்கப்பட்டும், அடிமைகளாக்கப்பட்டும், பலர் காடுகளுக்குள்ளும், மலைகளின் மேலும், தெற்குப் பாகங் களுக்குப் பரவியும் சென்றனர்.

ஆரியவர்த்தா ஏற்பட்டபோது மனு சாஸ்திரம் எழுதப்பட்டுத் திராவிடர்கள் சூத்ரர் என்றும் பஞ்சமர் (தீண்டத்தாகாதவர்) என்றும் பிரிக்கப்பட்டனர்.

அடிமைகளான திராவிடர்கள் இன்றும் கிழக்குப் பக்கங்களில் உள்ளனர். இவர்கள் தங்கள் தாய் மொழியாகிய தமிழை மறந்து கலப்பு மொழியாகிய 'பிராகிருதம்' (சீர்படுத்தப்படாத) என்ற மொழி பேசுவோராயினர். (குறிப்பு: சமஸ்கிருதம் யாராலும் பேசப்படவில்லை)

மலைகளுக்குச் சென்றவர்கள், வனங்களுக்குள் சென்றவர்கள், ஆதிவாசிகள் என்றழைக்கப்பட்டனர். இவர்களே இந்திய மண்ணின் ஆதித் திராவிட வாசிகள் என்பவர். மறைக்க அல்லது மறக்கப்படுவதற்காக இப்போது இவர்களுக்கு வனவாசிகள் என்று மறுபெயரிடப்பட்டு வருகிறது.

தென்னாடு சேர்ந்தவர்கள் சேர, சோழ, பாண்டியர் என்ற மூன்று பெரும் அரசுகளாக அமைத்து நல்லாட்சி செய்து வாழ்ந்தனர்.

ஆரியவர்த்தாவின் சூழ்ச்சிகளினாலும் தந்திரங்களினாலும் கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் தென்னாடுகளிலும் இவ்வகுப்பினர் நுழைந்து செம்மொழித் தமிழைக் குலைத்து அதை இன்று தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளுவென வேறுபிரித்து, தங்களுடைய அதிகாரத்தை நிலைநாட்டினர்.

தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படாத மதங்களையும், தெய்வங்களையும், வழிபாடுகளையும், புகுத்தி, அரசர்களை ஆட்டுவித்து அவர்களின் உதவியினால் கோயில்களைக் கட்டி, அவற்றில் தாங்களே அதிகாரிகளாகவும், தமிழர்கள் அவர்களுக்குக் கீழுள்ளவர்களாகவும் அமைத்துக் கொண்டனர்.

மதங்களற்ற சிந்து தேசத்தில் கிறிஸ்துவுக்கு முன்பு இயற்கை வழிபாடு, இறை நம்பிக்கையற்ற ஜைனமத வழிபாடு, பௌத்த மத வழிபாடுகளேயிருந்தன.

கி.மு.வில் சிதறடிக்கப்பட்ட யூத மார்க்கத்தினர் அனேகர் தென் தமிழ்நாட்டிற்கும், மகாராஷ்டிரம் என்னும் இடத்திற்கும் புலம் பெயர்ந்து வந்தனர். கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் 35 - 53 ஆண்டுகளுக்குள் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் அடியார்கள் ஏராளமாய் வந்தனர்.

இந்நிலையில், வடக்கே பாரசீக வழிபாட்டினர், கிரேக்க வழிபாட்டினர் மற்றும் சாகர், குஷாணர், ஹுணர், யவனர் (ரோமர்) யாவரும் ஸிந்து நதிப் பகுதிகளைத் தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டதுடன், தங்களுடைய மத நம்பிக்கைகளைப் பல கொள்கைகளின் கீழ்க் கொண்டு வந்து வாழலாயினர். இதனால் மதஸ்தர்களுக்குள் கலவரங்களும் சில நேரங்களில் உயிர்ச் சேதங்களும் ஏற்படலாயின.

வழிபாட்டு முறைமைகளிலும் மத்திய ஆசிய மக்களின் வழிபாடே சிந்து வெளியில் இருந்திருக்க முடியும் என்பதை மறுக்க இயலாது. மத்திய ஆசிய மக்களின் வழிபாடு கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எப்படியிருந்தது என்பதைக் கிறிஸ்தவத் திருமறையின் வழியாக அறிய இயலுகிறது. இதுவே நமக்குக் கிடைத்துள்ள வரலாற்றில் மிகப் பழையதாகும். குறிப்பாக ஆபிரகாம் காலத்திற்கு முன் மத்திய ஆசியாவிலிருந்த தெய்வ வழிபாடுகளே சிந்து வெளியில் பிரதிபலித்திருக்க வேண்டும் என்று நிச்சயிக்க ஏதுவுண்டு.

கிறிஸ்தவத் திருமறையாகிய பைபிளின் பழைய ஏற்பாட்டுக் காலங்களில் யூதர்களின் சில கலாச்சாரங்கள் இன்றும் இந்தியாவில் இந்து மத மக்களால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன.

உதாரணமாக: கோயில் அல்லது தேவாலயம், பழைய ஏற்பாட்டில் ஆசரிப்புக் கூடாரம் அல்லது கோயில் என்பது. மகா பரிசுத்த ஸ்தலம் என்பது இந்தியாவில் மூல ஸ்தானம் அல்லது கார்ப்பக்கிரகமாகவும், அதையடுத்து வரும் இடம் பிரகாரம் என்பது இங்கும் பிரகாரம் ஆகவும், இந்த இரண்டிற்கும் இடையேயுள்ள கதவு ஒரு பெரிய துணியினால் திரையிடப்பட்டதாகவும் காட்சியளிக்கின்றன.

இதற்கு நேராகப் பலிபீடக் கல்லும், பலிபீடக் கல்லுக்கும் பிரகாரத்திற்கும் இடையே சுத்திகரிக்கும் தண்ணீர்த் தொட்டி இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பழைய ஏற்பாடு அறியத் தருகிறது. இந்திய இந்துமதக் கோயில்களில் திரைச் சீலையுண்டு. சிறுகுளமோ, கிணறோ, சுத்திகரிப்பு முறைக்காக உள்ளது.

பழைய ஏற்பாட்டில், பலிபீடத்தையடுத்து பலிக் கொம்பு நட்டப்பட்டிருக்கும். பலியிடப்படவேண்டிய மிருகத்தைப் பலி கொம்பில் கட்டுவார்கள். இந்தியக் கோயில்களிலும் இந்தக் கொம்பு (யூபா ஸ்தம்பம்) உண்டு. ஆனால், பலி செலுத்துவது அனேமாக இல்லையாதலால், பலி செலுத்தப்பட்டதற்கு அடையாளமாக காவித் துணியை அக்கம்பத்தின் உச்சியில் கட்டி அதைக் கொடி மரம் என்றழைக்கிறார்கள். கொடி மரத்தையடுத்து வாசல் இருக்கும். இந்த வாசல் இரண்டு மரக் கதவுகளைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்று பைபிள் சொல்லுகிறது. இந்தியாவில் இந்துமதக் கோயில்களிலும் இப்படியேயுள்ளது.

மேலும், பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் யூதக் கோயிலில் சொல்லப்படும் பிரதான ஆச்சாரியர் என்பவர் - இந்திய இந்துமதக் கோயில்களில் அர்ச்சகர், ஜீயர் என்றும், யூதக் கோயிலின் உடன் ஊழியர்கள் (லேவியர்) இங்கு பூஜாச்சாரிகள் என்றும் குருக்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இன்னும் அனேகக் கலாச்சாரங்களான மணி ஓசை எழுப்புதல், உணவு வகைகளைப் படைத்தல், பூஜாச்சாரிகள் தங்கள் வஸ்திரத்தின்மேல் இடுப்பு துவங்கி முழங்கால் மட்டும் துண்டு கட்டுதல், மாலை முதல் காலை வரை விளக்கு அணையாமல் எண்ணெய் ஊற்றுதல், உப்புப் படைத்தல் போன்ற அனேக காரியங்கள் யூத மார்க்கக் கருத்துக்களே என்பதை 'கிறிஸ்தவம் தேவையா?' என்ற எனது ஆய்வு நூலில் காணலாம்.

கி.மு. காலங்களிலுள்ள சங்க இலக்கியங்களில் மதங்களைப் பற்றியோ, இன்றைக்கு வணங்கப்படும் தெய்வங்களைப் பற்றியோ, சாதிப் பிரிவுகளைப் பற்றியோ எவ்விதக் குறிப்புகளும் காணப்படவில்லை. அதுபோலவே வடநாட்டு நூல்களாகிய ரிக், யசூர், சாம நூல்களிலும் இல்லை. இதைக் கோயில் பூசை செய்வோர் எப்படித் தங்களுடைய வர்ணாஸ்ரம தர்மத்திற்குச் சாதகமாக மாற்றிக் கொண்டு ஜாதியை வேதம் சொல்லுகிறது என்று நியாயப்படுத்தியதை ஸ்வாமி சின்மயானந்தா என்ற பெரியார் தன்னுடைய பதிப்பாகிய The Universal Person (Purusha Suktham) - என்ற நூலில் எழுதியிருக்கிறார்.

பிராமணோஸ்ய முகம் - ஆஸீத்

பாகு ராஜன்ய க்ருத்தாஹ்

ஆவூரு - ததஸ்ய - யாத் - வைஸ்யாஹ்

பாத் பியாம் சூத்ரோ அஜாயத (புருஷ சூக்தம் 13)

“மேற்குறிப்பிட்ட இந்த மந்திரம் துர்அதிர்ஷ்டவசமாக மேல் சாதியினரால் தவறான விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டு, இந்திய மக்களில் கீழ் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவர்களை மேலுக்கு வர விடாமலும் கொடுமைக்குள்ளாக்கவும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டது. அழிவற்ற நித்திய புருஷனாகிய இக் கடவுள் அண்ட சராசரங்களையும் படைத்து அதில் மனிதர்களை அமைத்திருக்க, பூஜை செய்யும் பூஜாசாரிகள் மனுக்குலத்தைப் பிளக்கவும் மனு ஐக்கியத்தைச் சிதைக்கவும், மனு ஒற்றுமையைக் குலைக்கவும் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இது பல நூறாண்டுக் காலமாக மக்களைச் சுரண்டிக் கொள்ளையடிக்கச் செய்த பாதகச் செயலாகும். (The Universal Person (Purusha Suktham) - by Swami Chinmayananda - Printed by V.R. Venkatasubramaniyan, at Forms & Designed, 3.6.637. Himayat Nagar, Hyderabad - 500 029) என்று எழுதியிருக்கிறார்.

மேலும் “ஹிந்து என்பது தமது பூர்வீகப் பெயர் அல்ல. வைதிக மதம் ஸநாதன தர்மம் என்றெல்லாம் சொல்கிறோமே, அவைதான் பெயராவென்றால் அதுவும் இல்லை. நம்முடைய ஆதார நூல்களைப் பார்க்கும் போது இந்த மதத்திற்கு எந்தப் பெயருமே குறிப்பிடப்படவில்லை” என்று ஜகத்குரு ஸ்ரீகாஞ்சி

காமகோடி பீடாதீசுவர ஸ்ரீசந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதி சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளின் அருள்வாக்குகள் முதற்பகுதி - தெய்வத்தின் குரல் - பக்கம் 126, வானதி பதிப்பகம், தி.நகர், சென்னை-17ல் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இலக்கிய நூல்களிலும் இந்துமதம் என்ற சொல்லும் இல்லை, சநாதன தர்மம் என்னும் சொல்லும் எந்த வேத இலக்கியங்களிலும் இல்லை. இந்து மதம் ஏற்படுவதற்கு முன்பே அதன் சாயலாகச் சனாதன தர்மம் இருந்தது என்பது தாங்கள் கூறும் கூற்றினை உறுதிப்படுத்தவும் தங்களைச் சமாதானப்படுத்தவும் உண்டாக்கப்பட்டதேயன்றி வேறல்ல.

இந்து சமயம் (Hinduism)

“கி.பி. 1750க்குப் பின்னர் ஆங்கிலேயர் இந்தியாவின் சில பகுதிகளைப் பிடித்து ஆளத் தொடங்கினர். அப்போது ஆங்கிலேயரின் பிடியில் இருந்த இந்தியப் பகுதிக்குத் தலைநகராகக் கல்கத்தா விளங்கியது.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட இந்தியப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு நீதி வழங்க வேண்டிய கடமை ஆங்கிலேயர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அதனால் நீதிமன்றங்களை அமைத்தார்கள். நீதிமன்றங்களில் நீதி வழங்கச் சட்டம் தேவைப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி செய்த பகுதியில் வாழ்ந்த இந்தியர்களில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு நீதி வழங்கப் ‘பைபிள்’ அடிப்படையிலான கிறிஸ்தவச் சட்டம் (Christian Law) இருந்தது.

இசுலாமியர்களுக்கு நீதி வழங்கக் ‘குர்ஆன்’ அடிப்படையிலான இசுலாமியச் சட்டம் (Islamic Law) இருந்தது.

ஆனால் இந்திய மக்களில் கிறிஸ்தவர், இசுலாமியர் அல்லாத மக்களுக்கு நீதி வழங்க, சட்டப் புத்தகம் எதுவுமில்லை. இதனால் நீதி வழங்குவதில் பல இடையூறுகள் ஏற்பட்டன.

இந்த நிலைமையில் கல்கத்தாவின் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு நீதிபதியாக ஆங்கிலேயரான சர். வில்லியம் ஜோன்ஸ் நியமிக்கப்பட்டார்.

கல்கத்தாவிலிருந்த பிராமணர்கள், தந்திரமாக, மனுநூலை, ஜோன்ஸிடம் கொடுத்து அதுவே இந்திய மக்களின் சட்ட நூல் என அவரை ஏமாற்றி நம்ப வைத்தார்கள்.

அவர், சம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து மனுநூலை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார் - மனுநூலின் அடிப்படையில், கிறிஸ்தவர், இஸ்லாமியர் அல்லாத இந்திய மக்களுக்கான சட்டத்தை உருவாக்கி, அதற்கு Hindu Law (இந்துச் சட்டம்) எனப் பெயரிட்டார்.

இந்துச் சட்டம் தயாரிப்பதற்கு உதவிய மனுநூலின் கொள்கைகளுக்கு 'இந்துயிசம்' (Hinduism) என்ற பெயரைக் கொடுத்தார். மனுநூலின் அடிப்படைக் கொள்கை சாதி ஏற்றத் தாழ்வு ஆகும். சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கைக்கு, ஜோன்ஸ் கொடுத்த பெயரே Hinduism என்பது.

இந்துயிசம் (Hinduism) என்பதே தற்காலத்தில் 'இந்துத்துவம்' அல்லது 'இந்துத்துவா' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்து யிசம், இந்துத்துவம் அல்லது இந்துத்துவா என்பது ஒரு மதம் அல்ல. இது ஒரு வாழ்க்கை முறை. ஆரிய வாழ்க்கை முறை.

1. ஆரியர் பிறப்பால் உயர்ந்தவர்.
2. ஆரியர் ஆளுகை செய்வதற்கென்று பிறந்தவர்.
3. ஆரியர்களுக்குச் சேவை செய்வதையே தங்கள் பிறவிக் கடமையாகக் கொண்டவர் திராவிடர்.
4. ஆரியர்களை எதிர்க்கும் திராவிடர்கள் ஆரியரின் எதிரிகள் அல்லது தீண்டத்தகாதவர்கள்

என்பவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளும் வாழ்க்கை முறையை நிலைநாட்டுவதற்கென்றே ஆரியர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மனுநூலின் கொள்கைக்கு ஆங்கிலேயர் கொடுத்த பெயர் தான் இந்துயிசம் (Hinduism) (இந்தியா தோமா வழி திராவிடக் கிறிஸ்தவ நாடே.. எவ்வாறு? - டாக்டர் தேவகலா, M.A., M.Phil., Ph.D. பக்கம் 34, 35)

தொடர்ந்து, முனைவர் மு. தெய்வநாயகம், M.A., Ph.D., அவர்கள் கூறும்போது,

இந்து மதம் வேறு! இந்துத்துவம் வேறு!

‘நாங்கள் இந்தியாவை இந்து மதச் சார்பான நாடாக்க விரும்பவில்லை. இந்துத்துவ நாடாக்கவே விரும்புகின்றோம். ‘இந்துத்துவம்’ - என்பது இந்தியப் பண்பாடு. இந்தியாவை அதன் பழைய பண்பாட்டுக்குக் கொண்டு வரவே விரும்புகின்றோம். எங்களை மதவாதிகள் என்பது தவறு. இந்து மதம் வேறு இந்துத்துவம் வேறு இதைக் குறித்து யாருடனும் விவாதிக்க நான் தயாராக இருக்கின்றேன்.’

- என்று இந்தியத் துணைப்பிரதமர் அத்வானி 25.5.2003 இல் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் பத்திரிகையில் வெளிந்துள்ளன.

- இந்துத்துவம் - என்பது ஒரு மதம் இல்லை; இது ஒரு வாழ்க்கை முறை. கடவுள் கொள்கைக்கும் இதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது.’’

என்று இந்தியப் பிரதமர் வாஜ்பாய் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

இந்தியாவில் உச்ச நீதிமன்றமும் இதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

அப்படியானால் ‘வாழ்க்கை முறை’ - என்றால் என்ன?

‘ஆரியர் பிறப்பால் உயர்ந்தவர், திராவிடர் பிறப்பால் தாழ்ந்தவர்’ என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு வாழும் ஆரிய வாழ்க்கை முறையாகிய சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கை ‘இந்துத்துவம்’ அல்லது ‘இந்துத்துவா’ என்று குறிக்கப்படுகிறது.

சாதி ஏற்றத்தாழ்வு இந்தியாவில் எவ்வாறு வந்தது?

உதாரணமாக: அமெரிக்கா, ஈராகைப் பிடித்துக் கொண்டதென்று வைத்துக் கொள்வோம். இப்போது,

ஈராக்கியர் தங்கள் சொந்த மண்ணில் அமெரிக்காவுக்கு அஞ்சி, அடங்கி வாழ வேண்டும்.

இனி ஈராக்கியர்களின் வாழ்க்கை நிலை எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும்?

1. அமெரிக்கர்களோடு இணைந்து அமெரிக்கர்களின் ஆதிக்கம் ஈராக்கில் நிலைத்திருக்கப் பாடுபடும் ஈராக்கியர்களின் வாழ்க்கை உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும்.
2. ஈராக்கியர் ஆண்டாலென்ன, அமெரிக்கர் ஆண்டாலென்ன என்று அமெரிக்கர்களுக்கு அடங்கிப் போகும் ஈராக்கியரின் வாழ்க்கை இடைப்பட்டதாக இருக்கும்.
3. அமெரிக்கர்களை எதிர்க்கும் ஈராக்கியர்களின் வாழ்க்கை நிலை துன்பம் நிறைந்ததாக, தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும்.

அதாவது

1. எதிரிக்கு தன் இனத்தைக் காட்டிக் கொடுப்பவர்கள் உயர்நிலை அடைவதும்,
 2. எதிரிக்கு அடங்கிப் போகிறவர்கள் இடைநிலை அடைவதும்,
 3. எதிரியை எதிர்ப்பவர்கள் தாழ்ந்த நிலை அடைவதும்
- படை எடுக்கப்பட்டு வேற்றவர் ஆளும் நாட்டில் இயல்பான ஒன்று ஆகும்.

இந்தியாவின் மீது பல காலங்களில் படையெடுத்து வந்த

1. பாரசீகர் (கி.மு. 6ம் நூற்றாண்டு)
2. கிரேக்கர் (கி.மு. 4ம் நூற்றாண்டு)
3. சகர் (கி.மு. 2ம் நூற்றாண்டு)
4. குஷானர் (கி.பி. 1ம் நூற்றாண்டு)
5. ஹூனர் (கி.பி. 4ம் நூற்றாண்டு)

மற்றும் வணிகத்திற்காக வந்த

6. ரோமர் (கி.மு. 4ம் நூற்றாண்டு)

ஆகிய இவர்கள் 'ஆரியர்' என்னும் பொதுப் பெயரில் ஒன்றிணைந்தனர். இவர்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு மதம் இல்லாதவர்கள். ஆரியர் என்பது எந்த ஓர் இனத்தின் பெயரும் அல்ல. இவர்கள் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் 'மவுண்ட் அபு'வில் ஒன்றிணைத்து திராவிட அரசனாகிய ஹர்ஷ வர்த்தனைக் கொண்டு, திராவிடரின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். கி.பி.7ம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு வரை, வட இந்தியாவின் பெரும் பகுதியைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்தனர். அவர்கள் கைப்பற்றிய பகுதி 'ஆரியவர்த்தம்' அல்லது 'ஆரிய நாடு' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

இந்த வெளிநாட்டுப் படை எடுப்பாளர்களை ஒன்று சேர்த்த பொதுவான காரணங்கள்:

1. அவர்கள் அனைவரும் வெள்ளை நிறத்தவர்.
2. அவர்கள் அனைவரும் வெளிநாட்டினர்.
3. தங்களால் படை எடுக்கப்பட்ட மக்களைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளேயே வைத்திருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உடையவர்கள்.

இவ்வாறு இவர்கள் 'ஆரியவர்த்தம்' என்பதை உருவாக்கிய பிறகு, சட்டப் புத்தகமாகிய மனுநூலை உருவாக்கினார்கள். இந்த மனுநூலுக்கு கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில், ஆதிசங்கரரால், போலி ஆன்மீக விளக்கம் கற்பிக்கப்பட்டு மனுதர்ம சாஸ்திரம் ஆக்கப்பட்டது. இந்த மனுதர்ம சாஸ்திரமே சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கைக்கு அடிப்படையான நூலாகும்.

சாதி ஏற்றத்தாழ்வு

இதன்படி வெளிநாட்டிலிருந்து படை எடுத்து வந்த வெள்ளை நிறமுடைய ஆங்கிலேயர்களாகிய ஆரியர்கள் தங்களை இந்திய மக்களாகிய திராவிடர்களை விட மிக மிக உயர்ந்த சாதியினர் ஆக்கிக் கொண்டனர்.

இந்திய மக்களாகிய திராவிடர்களில்

1. காட்டிக் கொடுத்தவர்கள் உயர் சாதியினர் (Forward caste) ஆக்கப்பட்டனர்.
2. அடி பணிந்தவர்கள் இடைச் சாதியினர் அல்லது பிற்பட்ட சாதியினர் (Backward case) ஆக்கப்பட்டனர்.
3. எதிர்த்தவர்கள் கீழ் சாதியினர் அல்லது தீண்டத் தகாதோர் (Untouchable or Schedule caste) ஆக்கப்பட்டனர்.
4. மலைகளுக்குத் தப்பித்து ஓடியவர்கள் மலைச் சாதியினர் (Schedule Tribes) ஆக்கப்பட்டனர்.

சங்கர மடங்கள் - தந்திர மடங்கள்

இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாகிய ஆரிய நாட்டில் உருவாக்கப்பட்ட சட்ட நூலான மனுநூல் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கையாகிய மனுதர்ம சாஸ்திரக் கொள்கையை இந்தியா முழுவதும் பரப்பி ஆரியர்களுடைய மேலாதிக்கத்தை என்றும் பரம்பரை பரம்பரையாக நிலைநாட்டும் பொறுப்பை ஏற்றுச் செயல்படுத்தும் மடங்களே சங்கர மடங்கள் ஆகும். இச்சங்கர மடங்களின் தலைவர்கள் ஆரியர்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் பிராமணர்கள் ஆவர்.

இன்று இந்திய மக்களில் ஆரியர் 10%, திராவிடர் 90% இருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் 10% இருக்கும் அந்நியர்களாகிய ஆரியர்கள், பிராமணர்கள் தலைமையில் ஒன்றிணைந்து திராவிடர்களைப் பல்வேறு சாதிகளாகப் பிரித்து, திராவிடர்கள் ஒருவரையொருவர் பகைத்துச் சண்டையிட்டு அழியுமாறு மிகத் தந்திரமாகத் திட்டங்கள் தீட்டிச் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். இதற்கு அவர்களுக்குப் பயன்படுத்துவதே சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கையாகும். இக் கொள்கையை அழியாமல் பாதுகாப்பதே சங்கர மடங்களாகும்.

திராவிட மதங்கள் - ஆரிய மடங்கள்

இந்தியா ஒரு புண்ணிய பூமி. இந்திய மக்களாகிய

திராவிடர்கள் தீமை செய்தவர்களுக்கும் நன்மை செய்யும் தெய்வீக இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். திராவிடர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மதங்கள் மிகவும் புனிதமானவை.

ஆரியர்கள் இந்தியாவை அடிமைப்படுத்தி, இந்திய மக்களாகிய திராவிடர்களையும், அடிமைப்படுத்தியிருப்பதைப் போலவே, திராவிடர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இந்திய மதங்களாகிய பௌத்தம், சமணம், வைணவம், சீக்கியம் ஆகிய ஐந்து திராவிட மதங்களையும் அடிமைப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள்.

சங்கர மடங்கள் இந்த ஐந்து மதங்களில் எந்த மதத்தையும் சேர்ந்த மடங்கள் இல்லை. இவை வெளிநாட்டவர்களின் வெள்ளை நிறத்திற்குச் சிறப்புக் கொடுக்கும் வருணாசிரமமாகிய (வருணம் - நிறம்) சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கையை இந்தியாவில் அழியாமல் பாதுகாக்கும் ஆரிய மடங்கள் ஆகும்.

இந்துத்துவம் வேறு - இந்து மதம் வேறு

மனுநூல் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட வருணாசிரமக் கொள்கையாகிய சாதி ஏற்றத்தாழ்வுக் கொள்கைக்கு கி.பி. 1794 இல் சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் என்ற ஆங்கில நீதிபதி 'Hinduism' என்று புதுப் பெயர் கொடுத்தார். 'Hinduism' என்பது இன்று 'இந்துத்துவம்' அல்லது 'இந்துத்துவா' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

'இந்து மதம்' என்ற பெயர் 1794க்கு முற்பட்ட இந்திய இலக்கியங்கள் எவற்றிலுமே இல்லாத புதுப் பெயர். பௌத்தம், சமணம், சைவம், வைணவம், சீக்கியம் ஆகிய ஐந்து இந்திய மதங்களில் சைவம், வைணவம் ஆகிய இரண்டு மதங்களும் ஆதி சங்கரரால், ஆரியர்களின் சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கைக்கு அடிமைப்படுத்தப்பட்டன. சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கைக்கு இந்துத்துவம் (Hinduism) என்ற புதுப் பெயர் கொடுக்கப்பட்ட பின்னர் சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கைக்கு அடிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ள சைவ, வைணவ மதங்களுக்கு

‘இந்து மதம்’ (Hindu Religion) என்ற புதுப் பெயர் உருவாயிற்று. ஆகவே இந்துத்துவா (Hinduism) என்பது வேறு, இந்து மதம் (Hindu Religion) என்பது வேறு.

‘இந்துத்துவா’ என்பது ஆரியர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மனுநூல் அடிப்படையிலான சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகள் கொள்கை.

‘இந்துமதம்’ – என்பது திராவிடர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சைவ வைணவம் என்னும் மதங்கள் ஆகும்.

Hinduism என்ற பெயர் Hindu Religion என்ற புது பெயரைப் பெற்றெடுத்ததற்கான வரலாற்றுப் பின்னணி.

1750க்குப் பின்னர் ஆங்கிலேயர் இந்தியாவின் சில பகுதிகளைப் பிடித்து ஆளத் தொடங்கினர். அப்போது ஆங்கிலேயர்களின் பிடியில் இருந்த இந்தியப் பகுதிகளுக்குத் தலைநகராகக் கல்கத்தா விளங்கியது.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட இந்தியப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு, நீதி வழங்க வேண்டிய கடமை ஆங்கிலேயர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அதனால் நீதிமன்றங்கள் அமைத்தார்கள். நீதிமன்றங்களில் நீதி வழங்கச் சட்டம் தேவைப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி செய்த பகுதியில் வாழ்ந்த இந்தியர்களில், கிறிஸ்தவர்களுக்கு நீதி வழங்கப் பைபிள் அடிப்படையிலான கிறிஸ்தவர் சட்டம் (Christian Law) இருந்தது.

இஸ்லாமியர்களுக்கு நீதி வழங்க, குரான் அடிப்படையிலான இஸ்லாமியச் சட்டம் (Islamic Law) இருந்தது.

ஆனால் கிறிஸ்தவர், இஸ்லாமியர் அல்லாத இந்திய மக்களுக்கு நீதி வழங்க, சட்டப் புத்தகம் எதுவும் இல்லை. இதனால் நீதி வழங்குவதில் பல இடையூறுகள் ஏற்பட்டன.

இந்த நிலையில் கல்கத்தாவின் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு நீதிபதியாக ஆங்கிலேயரான சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் நியமிக்கப்பட்டார்.

கல்கத்தாவிலிருந்த பிராமணர்கள், தந்திரமாக, மனுநூலை ஜோன்ஸிடம் கொடுத்து, அதுவே இந்திய மக்களின் சட்ட நூல் என அவரை ஏமாற்றி நம்ப வைத்தார்கள்.

அவர், பிராமணர்கள் கூறியதை நம்பி, சமஸ்கிருதத்திலிருந்த மனுநூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். மனுநூலின் அடிப்படையில் கிறிஸ்தவர், இஸ்லாமியர் அல்லாத இந்திய மக்களுக்கான சட்டத்தை உருவாக்கி, அதற்கு இந்துச் சட்டம் (Hindu Law) எனப் பெயரிட்டார்.

இந்துச் சட்டம் தயாரிப்பதற்கு உதவிய மனுநூலின் கொள்கைகளுக்கு இந்துத்துவம் (Hinduism) என்ற பெயரைக் கொடுத்தார்.

மனுநூலின் அடிப்படைக் கொள்கை சாதி ஏற்றத் தாழ்வு ஆகும்.

சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கைக்கு ஜோன்ஸ் கொடுத்த பெயரே Hinduism என்பது. Hinduism என்பதே இந்துத்துவம் அல்லாத இந்துத்துவா என்று அழைக்கப்படுகிறது. Hinduism அல்லது இந்துத்துவம் அல்லது இந்துத்துவா என்பது ஒரு மதம் அல்ல. இது ஒரு வாழ்க்கை முறை. ஆரிய வாழ்க்கை முறை.

ஆனால், Christian Law, Muslim Law, Hindu Law என்று குறிப்பிடும் பொழுது, Muslim, Christian என்ற பெயர்கள் மதங்களைக் குறிப்பதைப் போன்று Hindu என்ற பெயரும் ஒரு மதத்தைக் குறிப்பதைப் போன்ற தவறான எண்ணத்தை இந்திய மக்கள் உள்ளங்களில் உருவாக்கி விட்டது.

இதன் காரணமாக கிறிஸ்தவர், முஸ்லீம் அல்லாதவர் இந்து மதத்தினர் (Hindu Religion) என்ற தவறான எண்ணத்தை அது ஏற்படுத்தி விட்டது.

இந்திய மதங்களில் ஏற்கனவே சைவமும் வைணவமும் இந்துத்துவமாகிய சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கைக்க அடிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்தமையால், இந்த இரண்டு மதங்

களுக்கும் பொதுப் பெயராகப் புதிதாக இந்து மதம் (Hindu Religion) என்ற பெயர் உருவாகி, இந்திய மக்கள் மத்தியில் வழக்கில் வந்தது. ஆகவே ஜோன்ஸால் உருவாக்கப்பட்ட Hindusim என்ற பெயர் வேறு. அதைத் தவறாக மக்கள் புரிந்து கொண்டு, அந்தத் தவற்றின் காரணமாகப் பெற்றெடுக்கப்பட்ட Hindu Religion என்ற பெயர் வேறு.

தவறான நம்பிக்கை

சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கையாகிய இந்துத்துவத்திற்குத் தலைமை தாங்கும் சங்கரமடங்களை, சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கைக்கு அடிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்து மதமாகிய சைவ, வைணவ மதங்களுக்கும் தலைமை மடங்கள் என்று, இந்திய மக்கள் தவறாக நம்பக் கூடிய சூழ்நிலை பின்னால் ஏற்பட்டு விட்டது. இதனாலேயே, R.S.S., B.J.P., V.H.P, பஜ்ரங்தள், இந்து முன்னணி முதலிய இந்துத்துவ அமைப்புகளை இந்துமத அமைப்புகளாகப் பொது மக்கள் தவறாக நினைக்கிறார்கள்.

முதலில், பிராமணர்களின் சாதி ஏற்றத் தாழ்வுக் கொள்கையின் கோரப் பிடியில் அகப்பட்டுக் கிடக்கும் சைவ வைணவ மதங்களாகிய இந்து மதத்தை விடுவிக்க வேண்டும். இதைச் செய்யச் சைவ, வைணவ மதங்கள் தமிழர்களாகிய திராவிடர்களால் உருவாக்கப்பட்ட தமிழ் மதங்கள் அல்லது திராவிட மதங்கள் என்னும் வரலாற்று உண்மை வெளிக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

இந்து மதம் என்பது தமிழர் மதமே!

சைவ மதத்தை உருவாக்கிய 63 நாயன்மார்களும், வைணவ மதத்தை உருவாக்கிய 12 ஆழ்வார்களும், தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே பிறந்தவர்கள். சைவ மத இலக்கியங்களான பன்னிரு திருமுறையும், வைணவ சமய இலக்கியங்களான நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தமும், தமிழ் மொழியில் மட்டுமே இருக்கின்றன. இந்தியாவிலுள்ள பழமையான சைவக் கோயில்கள் 280 இல் 274 சைவக் கோயில்களும், பழமையான 108

வைணவத் திருப்பதிகளில் 96 திருப்பதிகளும் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. ஆகவே, சைவமும் வைணவமும் தமிழர் சமயங்கள் அல்லது திராவிடர் சமயங்கள் என்பதில் எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடம் இல்லை.

சமஸ்கிருதம்

தமிழர் என்ற தமிழ்ப் பெயரை, சமஸ்கிருதத்தில் கூறினால் ‘தமிழர் – திரமிளர் – திரமிடர் – திரவிடர் – திராவிடர்’ திராவிடர் என்று ஆகிறது. ‘தமிழ் மொழி’ என்பது சமஸ்கிருதத்தில் ‘திராவிட பாஷா’ என்று குறிக்கப்படுகிறது. ‘சமஸ்கிருதம்’ – என்றால் ‘நன்றாகச் செய்யப்பட்டது’ என்பது பொருள்.

யாரால் செய்யப்பட்டது? தோமா வழிக் கிறிஸ்தவர்களால் செய்யப்பட்டது. எதற்காகச் செய்யப்பட்டது? மூவொருமைக் கோட்பாட்டை இந்திய மக்கள் எல்லோருக்கும் விளக்குவதற்காகச் செய்யப்பட்டது. அசோகருடைய கல்வெட்டுகள் எதுவும் சமஸ்கிருதத்தில் இல்லையே ஏன்? என எண்ணிப் பார்ப்பவர்களுக்கு இந்த வரலாற்று உண்மை தெளிவாக விளங்கும்.

(‘இந்துத்துவாவின் பிடியிலிருந்து இந்து மதத்தை விடுவிப்பது எவ்வாறு?’ பேராசிரியர் டாக்டர் மு. தெய்வநாயகம், M.A., Ph.D., Dravidian Spiritual Movement, 278, K.H. Road, Ayana-varam, Chennai - 600 023. Pages 2-9)

இப்படியிருக்க, இக்காலங்களில் இந்தியா என்பது இந்து நாடு என்றும், இங்கே இந்துமத மக்கள் மட்டுமே இருக்க வேண்டுமென்பது போலும் சில மதவாதத் தலைவர்களும், அரசியல் தலைவர்களும் பேசிவருவது கவலைக்குரியது.

India (இந்தியா) என்பது ஆங்கிலச் சொல். சிந்து என்ற பெயர் பாரசீக்கர்களால் தவறாக ஹிந்து என உச்சரிக்கப்பட்டது. ஹிந்து என்பதை பைபிள் இந்து தேசம் என்று குறிப்பிடுகிறது. (எஸ்தர் 1:1)

பாபிலோன் தேச (இன்றைய ஈராக் - ஈரான்) மன்னனாகிய அகாஸ்வேரு மன்னன் அக்காலத்தில் 127 நாடுகளுக்கு சக்ரவர்த்தியாயிருந்தான். பைபிளில் எஸ்தர் என்ற நூலில் இந்து தேசம் முதல் எத்தியோப்பியா தேசம் வரையிலுள்ள 127 நாடுகளை ஆண்டு வந்த அகாஸ்வேரு என்ற அரசனின் காலத்தில்... என ஆரம்பமாகிறது.

பாரசீகர்கள் அக்னியைத் தெய்வமாக வணங்கியவர்கள், இப்பாரசீகர்கள் சிந்து தேசத்தை ஹிந்து தேசம் என அழைத்தனர். பாரசீகர்களுக்குப் பின் வந்த கிரேக்கர், சாகர், குஷானர், ஹூனர் போன்ற மக்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு அந்நாட்களில் இந்து நாட்டுக்குள் வந்த அராபியரை எதிர்த்து யுத்தம் செய்தனர்.

அபு மலையின் ஒப்பந்தப்படி பாரசீகர்களே இக்குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கினர். இப்பாரசீகர்களே, பிற்காலத்தில் தங்களைப் பிராமணர் என அழைத்துக் கொண்டனர். இன்றும் இப்பிராமணர்கள் எந்தப் பூசை செய்தாலும் அக்னி வளர்க்காமல் செய்வதில்லை. எத்தனையோ தெய்வங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டாலும் கலியாணம் செய்யுங்கால் அக்னி சாட்சியாக என்று சொல்லியே திருமணம் நடத்துகிறார்கள். இவர்களே வருணாசிரம தர்மம் என்னும் சாதி முறைகளை ஏற்படுத்தித் திராவிட மக்களை மேற்கொண்டு வாழ்கின்றனர்.

ஐரோப்பியர்களும் இசுலாமியர்களும் வருவதற்கு முன்னர் இந்தியாவில் வழிவழியாக வாழ்ந்து வந்த ஆரிய - திராவிட மக்கள் பின்பற்றிய சமயங்கள் எல்லாவற்றையும் மொத்தமாகச் சேர்த்து, அவைகளுக்கு ஒரு பொதுப் பெயரைப் பின்னர் வந்தவர்கள் ஏற்படுத்தினர். அதுவே இந்திய மக்களின் சமயம் என்பதின் சுருக்கமாக இந்து சமயம் அல்லது இந்து மதம் என்பதாகும்.

இந்து தேசத்திற்குள் பலவகையான மதங்கள் இருப்பதை அறியாத ஐரோப்பியர்கள் இந்து நாட்டில் இருக்கும் எல்லா மதங்களுக்கும் சேர்த்து நாட்டின் பெயரால் இந்து மதம் என்று பெயர் வைத்தனர்.

இந்து தேசம் என்பது இந்து மத தேசம் அன்று. இந்தியா விலுள்ள பல்வேறு மதங்களுள் இந்து மதம் ஒரு மதமாக இருக்கலாமேயொழிய இந்தியாவை இந்து மத நாடு என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது.

‘இந்து மதம்’ என்னும் பெயர் தமிழிலாவது வடமொழியிலாவது உள்ள பண்டை நூல்களில் காணப்படவில்லை. இக்காலத்தில் வடமொழி வேதத்தைப் பிராமணமாகக் கொண்ட வைதீகர்கள் தங்கள் மதமே இந்து மதம் என்று பேசுவராய், அம்மதமே இந்திய நாட்டிலுள்ள எல்லா மதங்களுக்கும் உரிய மதம் என்று நிலைநாட்ட வந்துள்ளார்கள். ஆங்கில மதம், ஐப்பானிய மதம், அமெரிக்கா மதம் என்று மதங்கள் இருக்குமாயின், இந்து மதம் என்று ஒரு மதமும் உண்டாகலாம். அவை இலவாதல் போல, இந்து மதம் என்ற ஒரு மதமும் இல்லை. வேதத்தையும் ஸ்மிருதியையும் பிரமாணமாகக் கொண்ட மதமே இந்து மதம் என்றால், அது இந்தியாவிலுள்ள பல மதங்களில் ஒரு மதமாகுமேயன்றி, அது இந்தியர் எல்லார்க்கும் உரிய பொது மதமாகாது’ - என்பார் கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை - (Dr.தெய்வநாயகம், M.A., Ph.D., வி.தி.சை. ஒப்பாய்வு நூல் - பக்கம் 7)

இந்திய நாட்டின் முதல் பிரதமரான பண்டித ஐவஹர்லால் நேரு அவர்கள் கூறுவதுபோல், ‘இந்து என்ற சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தினுடைய பெயராக மிக அண்மைக் காலத்திலேயே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்த மதத்தின் பழைய விரிவான பெயர் ஆரிய தர்மம் என்பதாகும். ‘மேலும் ‘நாடு பிடிப்போர் வடமேற்கிலிருந்து படையெடுத்து வந்தபோது சிந்து நதிக்குக் கிழக்கேயுள்ள அப்பகுதியைக் குறிப்பதற்கு அவர்கள் இட்ட பெயர் இந்து.’

‘இந்து என்ற சொல் நமது பண்டைய இலக்கியங்களில் எதிலுமே இல்லாத ஒரு சொல். முதல் முதல் தாந்திரிக நூல் ஒன்றில் இது காணப்படுவது கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில்தான். இங்கும் இந்து என்ற சொல் ஒரு மக்கள் கூட்டத் தைக் குறிக்கிறதேயன்றி ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தைப்

பின்பற்றுகிறவர்களை அது குறிப்பிடவில்லை” என நேருஜி கூறினார்.

தேசத் தந்தை காந்திஜி அவர்கள் கூற்றுப்படி ‘இந்துமதம்’ என்ற சொல்லை விட நல்ல மெய்விளக்கம் தரும் சொல் ‘ஆரிய மதம்தான்’ என்கிறார்.

டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்களின் கருத்துப்படி ‘இந்து என்ற சொல் ஒரு அந்நியச் சொல். அது, முகமதியர்கள் இங்கு வந்தபோது இந்த தேசத்தில் குடியிருந்த பண்டைய மக்களைத் தங்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டிக் கொடுத்த பெயராகும். அது எந்தவொரு சமஸ்கிருத நூலிலும் காணப்படாத சொல்’ என்கிறார்.

லூனியா என்னும் அறிஞர், ‘பெர்சியர்களும், கிரேக்கர்களும் இந்த நாட்டைச் சிந்து நாடு என்று தான் அழைத்தனர். பெர்சியரின் உச்சரிப்பில் ‘சி’ இல்லாததால் ‘இ’ என்று உச்சரித்து ‘சிந்துவை’ ‘இந்து’ என்று ஆக்கி விட்டார்கள் என்கிறார்.

நேரு எழுதிய ‘நான் கண்ட இந்தியா’ என்ற சிறப்பான நூலில் ‘இந்து நதிக்கு அப்பால் வாழ்ந்த மக்கள் இந்து என்ற சொல்லை உபயோகித்தனர். இந்தப் பெயர் சிந்து என்ற நதியின் பழைய பெயரிலிருந்து பிறந்த ஒரு சொல். எனவே சிந்து என்ற மூலச் சொல்லிலிருந்தே ‘ஹிந்து’ ஆகிய பெயர் உண்டாயிற்று’ என்று எழுதுகிறார்.

டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களும் ‘வடமேற்கிலிருந்து படையெடுத்து வந்தவர்கள் அப்பகுதிக்குக் கொடுத்த பெயர் இது’ என்ற கருத்துக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார். ‘இந்து என்ற மதம் இடம் காரணமாக ஏற்பட்ட பெயரேயன்றி மதம் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பெயரல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் மக்கள் வாழ்ந்ததைக் குறித்தே அது அங்ஙனம் அமைந்தது’ என்று அவர் கூறுகிறார்.

விவேகானந்த மகேந்திர பத்திரிகையில் நாராயணர் என்பவர் எழுதும்போது, ‘இந்து மதம் என்று அழைப்பது

இல்லாத ஒன்றை அழைப்பது போன்ற காரியம், இந்து, இந்து மதம் ஆகிய சொற்கள் மிகப் பிற்காலத்தில் அந்நியர்கள் நம்மோடு தொடர்பு கொண்டதால் ஏற்பட்ட சொற்கள்' என்று எழுதுகிறார்.

இந்தியாவிலுள்ள மதங்களின் பலதரப்பட்ட நம்பிக்கைகள் குறித்து ஸ்ரீ சங்கராச்சார்யா அவர்கள் உபந்நியாசம் செய்யும்போது, 'வெள்ளையன் நமக்கு 'இந்துக்கள்' என்று பெயர் கொடுத்தான், அவன் கொடுத்த பெயர் நம்மைக் காப்பாற்றினது' என்கிறார்.

மேலும் 'சிந்து' என்ற சொல்லிலிருந்து ஹிந்து (இந்து) என்ற சொல் பிறந்தது. எனவே ஹிந்து (இந்து) என்பது ஒரு நாட்டைக் குறிக்குமேயன்றி அது ஒரு மதத்தைக் குறிக்காது.'

(மேற்கண்ட மேற்கோள்கள் யாவும் மதமாற்றம் எனும் மயக்கம் - ஆர்.எபி.சுந்தர்ராஜ் என்ற நூலிலிருந்து தொகுக்கப் பட்டவை. பக்கங்கள் 154 - 156)

இக்காலங்களில் சில அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் மதத் தலைவர்களும் இந்தியா என்பது ஒரு இந்து நாடு. ஆகையால் இந்தியாவில் எல்லோரும் இந்துக்களாக இருக்க வேண்டும் என்று ஆங்காங்கே சொல்லி வருவது கவலைக் கிடமாக உள்ளது.

இந்தியா என்ற ஆங்கிலச் சொல் ஐரோப்பியரால் இண்டிஸ் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பாரசீகர் ஹிந்து என்றனர். தற்போது இது இந்து தேசம் என்றழைக்கப்படுகிறது. இந்து என்ற வார்த்தை தேசத்தைக் குறிக்கும் சொல்லேயன்றி ஒரு மதத்தைக் குறிக்கும் சொல் அன்று.

இந்து தேசத்திலுள்ள ஆண்களும் பெண்களும் பல தரப்பட்ட சமுதாயங்களைச் சேர்ந்தவர்களாய், பலதரப்பட்ட தெய்வங்களை வணங்கி, பலதரப்பட்ட சடங்காச்சாரங்களை அனுசரிப்பவர்கள் ஆவர்.

டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் கூறும்போது, 'இந்து என்ற சொல் பல்வேறு பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒரு காலத்தில் அது ஓரிடத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் பெயராயிருந்தது. இன்று இந்துஸ்தானில் குடியிருக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும் இந்து என்று கருதப்படுகிறான். இப்பொருளில் தீண்டப்படாதவர்களையும் இந்துக்கள் என்று அழைப்பதில் தவறில்லை. அப்படிப் பார்த்தால் இந்து எனும் நாட்டில் வாழும் முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள், சீக்கியர்கள், யூதர்கள், பார்சிகள் மற்றும் எல்லோருமே இந்துக்கள்தான்' என்கிறார். மதமாற்றம் என்னும் மயக்கம்' - எபி.சுந்தாராஜ் - பக்கம் 155 - 156)

ஆதி சம்ஸ்கிருத வேதங்களில் கூட இந்து மதம் என்ற பெயரோ இந்து தேசம் என்ற பெயரோ இல்லை. ஆனால் பைபிளில் எஸ்தர் என்ற நூலில், இந்து தேசம் முதல் எத்தியோப்பியா தேசம் வரைக்குமுள்ள நூற்றிருபத்தேழு நாடுகளையும் அரசாண்ட அகாஸ்வேருவின் நாட்களிலே என்று காணப்படுகிறது. (பைபிள் - எஸ்தர் 1:1 பக்கம் 623. பழைய ஏற்பாடு)

பாரசீக மன்னன் இந்தியாவை ஒரு காலத்தில் அரசாண்டிருக்கிறான். பைபிள் அதை இந்து தேசம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்து தேசம் என்பதை இந்தியக் குடிமக்கள் யாவருமே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை இந்துமத தேசமாக மாற்ற முயற்சிப்பது குழப்பத்தையும், கலவரத்தையும் ஏற்படுத்தும்.

கடவுளும் மதங்களும் இல்லாத ஆதிவாசிகளை இந்துக் களாக குடிமதிப்பில் சேர்த்தவர்கள் யார்? ஆதிவாசிகளை வனவாசிகள் என்று பெயர் மாற்றினது யார்?

இந்தியக் குடிமகன் தான் விரும்பும் எந்த மதத்திலும் சேர்ந்து வாழ அனுமதிக்கும் இந்திய அரசுச் சட்டத்திற்கெதிராக இந்து மதத்திலிருந்து வேறு மதங்களுக்கு மாறியவர்களை மீண்டும் இந்துக்களாக மாற்றுவோம் என்று சூழரைக்கும் மதக்கலவரக்காரர்கள் யார்?

மிக அண்மையில், மதக்கலவரங்களுக்குக் காரணம் சிறுபான்மையினரே என்று ஒரு அரசியல்வாதி வெளிப்படையாய் பேசியிருக்கிறார். ‘தி இந்து’ (தமிழ்) Dt. 31.08.2014, ஞாயிறு பக்கம் 11, (திருச்சிராப்பள்ளி), The Hindu 31.08.2014, page 8 (Chennai)

அவர் எந்தச் சிறுபான்மையினரைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்? இந்துமதஸ்தர்கள் கூட இந்தியாவின் மிகப் பெரிய சிறுபான்மையினரே! ஆதிவாசிகள் மட்டுமே உண்மையான இந்து தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஆரியர் உட்பட வெளியிலிருந்து இந்துச் சமவெளி நாட்டிற்குள் நுழைந்து இடம் பிடித்து வாழ்கின்ற யாவரும் விதேசிகளே!

மதத்தின் பெயரால், மதவெறி கொண்டு, இந்து நாட்டினை இந்து மத நாடாக்க முயற்சித்து மதக் கலவரங்களை ஏற்படுத்திப் பொருள், உயிர் நஷ்டங்களை உண்டாக்க வேண்டாம் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘இந்திய மண்ணில் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலங்களில் கடவுள் கொள்கையை ஏற்காத பௌத்த, சமண சமயங்களே பரவியிருந்தன. இவற்றுக்கும் சமயக் கோட்பாட்டையுடைய தமிழர் சமயம், இந்தியத் தரிசனங்கள் ஆகியவற்றுக்கும் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை.

இந்துமதம் என்ற ஒன்று கிறிஸ்துவுக்கு முன்பு இருந்ததுமில்லை. அதற்கு ஆரிய வேதங்கள் பங்களித்ததுமில்லை. ஆரியர்கள் நான்கு வேதங்களுக்கும், இந்தியக் கருத்து முறைக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. ‘இந்து சமயம்’ என இன்று பலர் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள இந்தியச் சமயக் கோட்பாடுகளின் தோற்ற வளர்ச்சிக்கு நால் வேதங்களின் பங்களிப்புகள் ஏதுமில்லை.

கி.பி. 6, 7ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகத்தில் தோன்றிய தமிழ்ப் பக்தி இயக்கம் சூல் கொண்டு வளர்ந்து செழித்துக் கனி கொடுப்பதற்குத் திருவள்ளுவ நாயனாரின் திருக்குறள் என்னும் தமிழ் மறை காரணமாயிருந்திருக்கிறது.

திருக்குறட் கருத்துக்கள் விவிலியக் (பைபிள்) கருத்துக்களை விளக்குகின்றன. சம்ஸ்கிருத மொழி கி.பி. 150 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகுதான் உருவாக்கப்பட்ட கலப்பு மொழியாகத் தோற்றம் பெற்றுள்ளது. செம்மொழி சம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட ஆரிய வேதங்களும், திராவிடரின் கருத்து முறை சார்ந்த உபநிடதங்கள், பிரம சூத்திரம், பகவத்கீதை ஆகியனவும் கி.பி. 4ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே இலக்கிய இலக்கணத் தகுதிகளையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். இவை எல்லாம் கிறிஸ்துவுக்கு முன்னரே எழுதப்பட்டன என்பதற்குத் தொல்லியல் சான்றுகளில்லை. திருக்குறள், தமிழர் சமயம், ஐவகைத் தரிசனங்கள், பிரத்தானத் திரயம், திருவிவிலியம் ஆகியவற்றில் சமயக் கோட்பாடுகளும் ஒத்ததாகவே அமைந்துள்ளன. இந்தியக் கருத்து முறையில் திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்ட சிதைப்புகள், அழிப்புகள், திரிப்புரைகள், இடைச் செருகல்கள் போல்வன இந்திய மக்களைத் துண்டுபடுத்திச் சின்னபின்னமாக்கியுள்ளன.

இத்தகைய பின்னணியில் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது கி.பி. 49 ஆம் ஆண்டிலேயே இந்திய மண்ணில் கால் வைத்து, தட்சசீலமாகிய வடபுலத்திலும் தென்புலமாகிய தமிழகத்திலும் திருப்பணி புரிந்த தூய தோமையர் விதைத்த இயேசு பெருமானின் நற்செய்திக் கருத்துக்கள், தமிழர் சமயத்திற்கும் வேதாந்தக் கருத்து முறைக்கும் உந்து சக்தியாக விளங்கி உரமூட்டியிருக்க வேண்டும் என்னும் உண்மை புலனாகிறது' என்பதை முனைவர் யா.தா. பாசுகரதாசு அவர்கள் தன்னுடைய விவிலிய ஒளியில் அறுவகைத் தரிசனங்களும் தமிழர் சமயமும் என்னும் ஆய்வு நூலில் 318, 319 ஆகிய பக்கங்களில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். (இது மோரியா ஊழியங்கள் வெளியீடு, அரும்பாக்கம், சென்னை - 600 106).

‘அஸிந்து ஸிந்து பர்யந்த்தா, யஸ்ய பாரதபூமிகா
பித்ருபூஹ் புண்ய புஷ்சைவா சவை ஹிந்குதி ஸ்ம்ரிதா’

பொருட் சுருக்கம்:

‘ஸிந்து நதி தொடங்கி சமுத்ரம் வரைக்கும் விரிந்து கிடக்கும் இந்த நாட்டை என் நாடு என்றும், இது இங்கு வாழும் மக்களின் புண்ய பூமியென்றும் இதன் கலாச்சாரங்களைக் குறித்து எவனொருவன் எண்ணிப் பார்க்கின்றானோ அவனே ஒரு ஹிந்து’ (சுவார்கர் - வீர் சுவார்க்கர் பிரகாஷன் - சுவார்கர் ஸதன் - மும்பாய் - பக்கம் 4)

நான் வாழும் நாடு இந்து நாடு (India) இந்து மத நாடு அல்ல.

ஜெய் ஹிந்த்!

இதை எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்திய நூல்கள்

- மதமாற்றம் என்னும் மயக்கம் - எபி. சுந்தர்ராஜ்
- தேவநேயம் - தொகுப்பு ஆசிரியர் முனைவர்
இரா. இளங்குமரன்
- விவிலியம் திருக்குறள்
- சைவ சித்தாந்தம் - ஒப்பாய்வு - முனைவர் மு.தெய்வநாயகம்
- இந்தியா - தோமா வழி
திராவிடம் கிறிஸ்தவ நாடே
- எவ்வாறு? - முனைவர் தெ.தேவகலா
- கிறிஸ்தவம் தேவையா? - சாது செல்லப்பா
- ‘இந்துத்துவாவின் பிடியிலிருந்து
இந்து மதத்தை விடுவிப்பது - டாக்டர் மு. தெய்வநாயகம்,
எவ்வாறு? பக்கம் 2-9
- மதமாற்றம் என்னும் மயக்கம்
(ஆங்கிலம்) - ஆர்.எபி.சுந்தர்ராஜ்
- விவிலியம் (பைபிள்)
- விவிலிய ஒளியில் அறுவகைத்
தரிசனங்களும் - தமிழர் சமயமும்-முனைவர் யா.தா. பாசுகரதாசு

முடிவுரை

மேற்கண்ட நூல்களை எழுதியவர்களும் மற்றும் மஹாத்மா காந்தி, பண்டித நேரு, டாக்டர் அம்பேத்கார், லூனியா, டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் போன்ற கல்விமான்களும் எழுதிய அனேக மேற்கோள்களும் இந்நூலில் உண்டு. இவர்கள் யாவரும் அறிவிலிகள் என்று என்னால் சொல்ல இயலாது. இவர்கள் கூறுவது உண்மையென்றால் நாம் ஏன் இதைக் குறித்து சிந்தித்து ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது?

உங்கள் கருத்துகளை அறிய விரும்புகிறேன்.

தொடர்பு கொள்ள: 0944048446, 9381028140

Email: agnisadhu@yahoo.co.in